

Ἡ πυρηνελαιουργία ἀπετέλεσεν ἀπὸ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μίαν ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας βιομηχανίας τῆς Κερκύρας. Τὸ ἴδιον ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα, παρὰ τὴν βελτίωσιν τῶν μεθόδων ἐκθλίψεως τοῦ ἐλαιοκάρπου καὶ παρὰ τὴν διαρκῶς ἐπεκτεινομένην χρῆσιν τῶν ἀπορρυπαντικῶν, ἢ ὅποια περιώρισε τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ πυρηνελαίου ὡς πρώτης ὕλης διὰ τὴν κατασκευὴν σάπωνος. Ὡς ἐκ τούτου, καθίσταται ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον τὸ θέμα τῆς προβολῆς τῶν σημερινῶν δυνατοτήτων τῆς κερκυραϊκῆς πυρηνελαιουργίας ἐν συσχετίσει πρὸς τὰς σημειουμένας καθημερινῶς «διαφοροποιήσεις» εἰς τὴν χρῆσιν τῶν πυρηνελίων.

Προτὸν ὅμως εἰσεέλθωμεν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἱστορίας, τῆς παραγωγῆς, τῆς ὀργάνωσως καὶ τῆς καλυτέρας ἀξιοποιήσεως τῶν δυνατοτήτων τῆς Κερκυραϊκῆς πυρηνελαιουργίας, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ δώσωμεν μερικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἐν γένει πυρηνελαιουργίαν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ μᾶς τὰ δίδει μία θαυμασιὰ μελέτη τοῦ χημικοῦ κ. Α. Κώνστα, ἢ ὅποια ἐδημοσιεύθη εἰς τελευταῖον φύλλον ἀθηναϊκοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ διεθνὴς παραγωγή ἐλαίων καὶ λιπῶν

Ἡ διεθνὴς παραγωγή ἐλαίων καὶ λιπῶν ἀνῆλθε, κατὰ τὴν περίοδον 1934—

ΑΠΕΘΑΝΕ ΕΚ ΣΥΓΚΟΠΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ Ο ΤΕΩΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΙΩΑΝ. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 24 — Τὰς πρωϊνὰς ὥρας σήμερον ἀπέθανε ἐκ συγκοπῆς καὶ

38 εἰς 21.590.000 τόνους ἑτησίως καὶ κατὰ τὴν περίοδον 1952—55 εἰς 25.440.000 τόνους. Δηλαδή ἠδξήθη κατὰ 18ο), ἐνῶ κατὰ τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἠδξήθη ἀπὸ 2140 εἰς 2632 ἑκατομμύρια, δηλ. κατὰ 23ο), δηλαδή ἡ παραγωγή λιπαρῶν οὐσιῶν ὑπελείφθη κατὰ 5ο).

Ἀπὸ τὴν ὅλην παραγωγὴν, τὰ 40ο) εἶναι τὰ διὰ φορα βρώσιμα φυτικά ἔλαια, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τὰ 4.2ο) εἶναι τὸ ἐλαιόλαδον. Τὰ στερεὰ φυτικά ἔλαια ἀντιπροσωπεύουν τὰ 12.8ο), τὰ βιομηχανικὰ ἔλαια τὰ 6.2ο), τὰ ἔλαια θαλασσίων ζώων τὰ 3ο) καί, τέλος, τὸ βούτυρον καὶ τὰ ζωικά λίπη τὰ 38ο).

Εἰς τὰ τεράστια αὐτὰ ποσά, τὸ πυρηνέλαιον ὄλων τῶν ἐλαιοπαραγωγικῶν χωρῶν ἀντιπροσωπεύει μόλις τὸ 0.5ο). Καί, ἂν σκεφθῶμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς παράγει μόνον περὶ τὰ 15ο) τῆς διεθνoῦς ἐλαιοπαραγωγῆς, τότε βλέπομεν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν πυρηνέλαιον ἀντιπροσωπεύει μόνον τὸ 0.075ο)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ...ΤΡΟΧΗΛΑΤΟΣ

Συμφώνως πρὸς στοιχεῖα περιλαμβανόμενα εἰς τὴν Στατιστικὴν Ἐπετηρίδα 1958, τὰ κυκλοφοροῦντα καθ' ὅλην τὴν Χώσαν ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἀνῆρχοντο τὴν 31—12—58 εἰς 36.363 ἔναντι 24.713 κατὰ τὴν ἀπογραφὴν αὐτοκινήτων τοῦ 1956, σημειωθείσης οὕτω ἐντὸς τῆς διετίας ἀξήσεως ἐξ 11.650 ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 46.363 ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, τὰ 29,853 εἶναι αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως. Ἐξ ἄλλου, ἐντὸς τῆς ἴδιας διετίας ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἠδξήθη κατὰ

τῆς διεθνoῦς παραγωγῆς λιπαρῶν οὐσιῶν.

Τι εἶναι τὸ πυρηνέλαιον

Πολὸ συχνὰ ἡ λέξις πυρηνέλαιον ἔγινεν ἀφορμὴ παρανοήσεων, διότι ἀφήνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ πυρηνέλαιον εἶναι λάδι ἀπὸ τὸ κουκούτσι τοῦ ἐλαιοκάρπου. Δι' αὐτὸ καλὸν εἶναι νὰ διευκρινισθῇ τι εἶναι πυρηνέλαιον.

Ὁ ἐλαιοκάρπος, πρὶν πιεσθῆ εἰς τὰ πιεστήρια, ἀλέθεται δλόκληρος, μέχρι πολτοποιήσεως. Εἰς τοὺς παλαιότερους ἐλαιομύλους συχνὰ διέφευγον τὸ σπᾶσιμο μερικὰ κουκούτσια. Τώρα ὅμως ἔχουν ἐγκατασταθῆ οἱ νεώτεροι θραυστήρες, δὲν ὑπάρχουν πλέον ἄσπαστα κουκούτσια εἰς τὸν πολτοποιημένον ἐλαιοκάρπον. Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ λάδι, ποὺ περιέχεται εἰς τὸ ἀμύγδαλον τοῦ κουκουτσιοῦ, ὄχι μόνον δὲν εἶναι κατώτερον ἀπὸ τὸ λάδι τῆς σαρκός, ἀλλὰ χημικῶς μὲν εἶναι συγγενέστατον πρὸς αὐτό, ἢ δὲ ὀξύτητος τοῦ εἶναι κατὰ κανόνα κατωτέρα, διότι τὸ ξυλῶδες κέλυφος τὸ προστατεῖ ἀπὸ τὰς προσβολὰς ποῦ ὑφίσταται τὸ λάδι τῆς σαρκός.

Τὸ ὑπόλειμμα τῆς ἐκθλίψεως τοῦ ἀλεσμένου ἐλαιοκάρπου ὀνομάζεται ἐλαιοπυρήνας, ἐλαιοπυρήνα, πυρήνα κλπ. Ἡ πυρήνα αὕτη ἀντιπροσωπεύει, κατὰ μέσον ὄρον, περὶ τὰ 35ο) τοῦ ἀρχικοῦ ἐλαιοκάρπου.

Ἄν δεχθῶμεν ὡς μέσθον ἀπόδοσιν τοῦ ἐλαιοκάρπου περὶ τὰ 20ο), τότε τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἐπὶ 20 κιλῶν ἐλαιολάδου παράγουν καὶ 35 κιλά πυρήνας καὶ ἐπὶ 1.000 κιλῶν ἐλαιολάδου θὰ ἀναλογοῦν 1.750 κιλά

πυρήνας.

Ἡ πυρήνα περιέχει συνήθως 7—11ο) ἔλαιον, τὸ ὅποσον ἠμπορεῖ νὰ ἐξαχθῆ μόνον με ἐκχύλισιν με διαλυτικά ὑγρά καὶ αὐτὸ ὀνομάζεται πυρηνέλαιον. Σήμερον ἡ μέση βιομηχανικὴ ἀπόδοσις εἶναι 6—10ο), με ἓνα μέσον ὄρον περὶ τὰ 8ο). Ἐπομένως ἐπὶ 35 κιλῶν πυρήνας ἀναλογοῦν 2.8 κιλά πυρηνέλαιον. Καί, ἂν ὑφίστατο κατεργασίαν ὄλη ἡ παραγομένη πυρήνα, θὰ ἔπρεπε ἀνὰ 20 κιλά ἐλαιολάδου νὰ παράγονται καὶ 2-8 κιλά πυρηνελαίου, ἐνῶ κατὰ μέσον ὄρον παράγονται περὶ τὰ 2-5 κιλά, δηλ. ἓνα ποσοστὸν τῆς παραγομένης πυρήνας χάνεται ἢ καταναλίσκεται κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, χωρὶς νὰ ἐκχυλισθῇ.

Κατὰ ταῦτα, ἀνὰ 1.000 κιλά παραγομένου ἐλαίου, παράγονται βιομηχανικῶς καὶ περὶ τὰ 135 κιλά πυρηνελαίου. Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι ἐκφράζουν μόνον κατὰ προσέγγισιν τὴν πραγματικότητα καὶ παρουσιάζουν μεγάλας διακυμάνσεις εἰς τὰς διαφόρους περιοχάς, ἐξαρτῶνται δὲ ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν ἐσοδείαν, ἀπὸ τὰς καιρικὰς συνθήκας καὶ ἀπὸ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσας οικονομικὰς καὶ ἐμπορικὰς συνθήκας. Π.χ. ἡ Κέρκυρα θεωρεῖται ἀπὸ τὰς ἐλαιοπαραγωγὸς περιφερείας με τὴν μικροτέραν ἀπόδοσιν ἐλαιοπυρήνων.

Ὁ μέσος ὄρος τῆς ἐξαετίας 1953—1958 δίδει μέσον ὄρον 119 κιλῶν πυρηνελαίου ἀνὰ 1.000 κιλά ἐλαιολάδου.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὰ Πυρηνελαιουργεῖα τῆς Ἑλλάδος.

Η ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΥΡΓΙΑ, ΒΑΣΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

ΤΟ ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΝ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

2

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν σήμερον περί τὰ 50 πυρηνελαιουργεῖα. Ἡ ἀοριστία ὡς πρὸς τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸν ὀφείλεται σὸς ὅτι μερικὰ ἐργοστάσια δὲν ἐλειτούργησαν τελευταίως καὶ δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν θὰ ἐπαναλειτουργήσουν. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ 2—3 σπορελαιουργεῖα, τὰ ὁποῖα μόνον συμπτωματικῶς κατεργάζονται τὸν πυρήνα.

Ἡ συνολικὴ δυναμικότης τῶν πυρηνελαιουργείων εἶναι δύσκολον νὰ καθορισθῆ, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας τούτων, ἢ ὅποια κυμαίνεται, ἀναλόγως τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἐσοδείας τῶν περισχῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας τροφοδοτοῦνται μετὰ πρῶτην ὕλην.

Ἄν δεχθῆ κανεὶς 6 μῆνας πλήρους λειτουργίας δι' 8λα τὰ ἐργοστάσια, τότε εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολο-

ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ
ΣΤΑΥΡΩΝ ΕΚΗΡΥΞΕ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ
Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΑΘΗΝΑΙ 25. — Τὴν 6 μ.μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη ἐκήρυξε εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἄττι κοῦ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ 26ου Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν

Ἐν τῷ μεταξύ συνεχίζεται μετὰ μεγάλην κοσμοσυρροὴν ἡ ἐγκαινιασθεῖσα πρὸ ἡμερῶν ἐκθεσις φωτογραφιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπεικονίζουν τὴν δρασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὴν χώραν μας.

ΕΛΘΕΝ Η ΑΣΚΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Ἐληξε χθὲς εἰς τὴν νῆ

γίση ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπεξεργασθῶν περί τοὺς 250.000 τόννους πυρήνας. Λημβανομένου ὅμως ὅτι ὀφείνεται νὰ εἶναι ἄμεσος καὶ νὰ συμβαδίζῃ μετὰ τὴν παραγωγὴν, φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη μερικὰ περιφέρειαι, ὅπου θὰ ἦτο ἐνδεδειγμέση ἢ ἕδρυσιν νέων πυρηνελαιουργείων.

Ἡ ἔτησι κατεργασία τῶν ὑφισταμένων ἐργοστασίων κυμαίνεται μετὰ εὐρυτάτων ὁρίων. Μετὰ ἀρκετὴν προσέγγισιν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὰ μικρότερα ἀπὸ αὐτὰ ἀρκοῦνται εἰς μίαν κατεργασίαν 1.000 τόννων, ἐνῶ τὰ μεγαλύτερα κατεργάζονται καὶ ἄνω τῶν 15.000 τόννων ἀνὰ ἐλαιουργικὴν περίοδον.

Ἀπὸ τὰ ἀνκφερθέντα 50 πυρηνελαιουργεῖα, τὰ 22 χρησιμοποιοῦν ὡς διαλύτην βενζίνη καὶ τὰ 28 διθειάνθρακα. Ἡ δυναμικότης ὅμως τῶν τελευταίων εἶναι μεγαλύτερα εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι μόνον τὰ 30οο περίπου τῶν πυρηνελαιῶν παράγονται μετὰ βενζίνη καὶ τὰ ὑπόλοιπα 70οο παράγονται μετὰ διθειάνθρακα.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ διαλύτου εἰς τὰ διάφορα πυρηνελαιουργεῖα κυμαίνεται ἀπὸ 3 μέχρι 10 τοῖς χιλίοις καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς κατασκευαστικὰς λεπτομερείας τῶν ἐγκαταστάσεων (ἐπάρκεια ξηραντηρίων, ἐπάρκεια φύξεως, συσκευα-

ΘΑ ΚΑΤΑΠΛΕΥΣΟΥΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ
ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΝ

Πληροφορούμεθα ἀρμοδίως ὅτι ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ καταπλεύσουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κερκύρας 4 ἀμερικανικὰ πολεμικὰ πλοῖα.

ἀνακτῆσεως διαλύτου κλπ.) καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν συντήρησιν τούτων.

Τὰ ἐργατικὰ κυμαίνονται ἐπίσης πολὺ ἀπὸ ἐργοστασίου εἰς ἐργοστάσιον. Ἐνα συγχρονισμένον ἐργοστάσιον, μετὰ πλήρη ἐξοπλισμὸν μηχανικῶν μεταφορικῶν μέσων καὶ ὀρθολογικῶς διατεταγμένον, κατεργαζόμενον 100 τόννους πυρήνας ἀνὰ 24ωρον, ἡμπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ μετὰ 6 ἄτομα, εἰς ἐκάστην βάρδιαν, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ προστίθενται τὴν ἡμέραν ὁ ἐργοδηγὸς — μηχανουργὸς καὶ οἱ ἐργάται μεταφορῶν. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἀκόμη πυρηνελαιουργεῖα, ὅπου ἡ πυρήνα μεταφέρεται μετὰ σάκκους καὶ ὅπου διὰ κατεργασίαν 30 τόννων ἀνὰ 24ωρον ἀπα-

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
Ο ΟΜΙΛΟΣ ΚΕΡΚ. ΧΟΡΩΝ

Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἐπιστρέφουν δι' αὐτοκινήτων ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης τὰ μέλη τοῦ Κερκυραϊκοῦ Ὁμίλου Τοπικῶν Χορῶν ὡς καὶ αἱ συνοδοὶ τῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς βορείου Ἑλλάδος ὁ χορευτικὸς ὄμιλος ἐπραγματοποίησεν—μετὰ ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν—δύο ἐμφανίσεις εἰς τὴν ἐκεῖ 24ην Διεθνή Ἐκθεσίον. Ἐπίσης ἐπαρουσίασε πρόγραμμα ἐκ χορῶν, τραγουδιῶν τῆς κερκυραϊκῆς ὑπαίθρου καὶ πλαστικῶν εἰκόνων κατὰ τὴν «ἐορτὴν τοῦ κρασιοῦ» ποῦ εἶχε διοργανωθῆ ἀπὸ τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης τῆς Ἑλληνικῆς Περιηγητικῆς Λέσχης.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΓΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Αὔριον Κυριακὴν 27 Σεπτεμβρίου θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κερκυραϊκοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου ἡ ἔτησι τακτικὴ Συνέλευσις τῶν

σχολοῦνται 10 ἄτομα εἰς ἐκάστην βάρδιαν, χωρὶς νὰ ληφθῆ ὅτι ὀφείνεται νὰ προσωπικὸν τῆς ἡμέρας διὰ τὴν συντήρησιν, διὰ τὰς μεταφορὰς αὐτῆς κλπ.

Τὰ πυρηνελαιουργεῖα χρησιμοποιοῦν, κατὰ γενικὸν κανόνα, ὡς καύσιμον ὕλην τὴν ἐκχυλισμένην πυρήνα, τὸ πυρηνόξυλον, διὰ τὸ ὁποῖον, παρὰ τὰς γενομένας προσπάθειας, δὲν εὐρέθη μέχρι σήμερον καλὸς τρόπος ἀξιοποιήσεως. Ἡ κατανάλωσις τοῦ καυσίμου αὐτοῦ κυμαίνεται ἀπὸ 30οο μέχρι 50οο ἐπὶ τῆς ἐκχυλιζομένης πυρήνας.

Ἄν ληφθῆ ὅτι ὀφείνεται νὰ πτωχὸν εἶδος εἶναι ἡ πυρήνα καὶ πόσον μικρὰ περιθώρια βιομηχανικοῦ κέρδους ἀφήνει, τότε εἶναι φανερὸν πόσον μεγάλην σημασίαν ἔχει ἡ μορφή τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ αἱ δαπάναι λειτουργίας ἐπὶ τῆς τιμῆς κόστους τοῦ παραγομένου πυρηνελαίου.

Τὴν συνολικὴν ἀξίαν τῶν ὑφισταμένων πυρηνελαιουργείων δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν περίπου εἰς 200 ἑκατομ. δραχμῶν, ἀντιπροσωπεύει, δηλ., ἡ βιομηχανία αὐτὴ ἓνα ἀξιόλογον ἐθνικὸν κεφάλαιον.

Αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν πυρηνελαιουργείων ὑπόκεινται εἰς συνεχεῖς ὀφθαλμοφανεῖς ἀπώλειαι, ὅταν ἡ κατεργασία πυρήνα ἔχει ἀναπτύξει δεινότητα, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν καὶ καλὴν συντήρησιν τῶν ἐργοστασίων, πρέπει νὰ προβλέπωνται δαπάναι συντηρήσεως ἀνερχόμεναι περίπου εἰς 50οο ἔτησιως ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

ΑΥΡΙΟΝ : Ποιότητες πυρηνελαίων.— Παραγωγή, Εἰσαγωγή, Κατανάλωσις.

ΑΙ ποιότητες τοῦ πυρηνελαίου

Ἡ ποιότης τοῦ πυρηνελαίου παρουσιάζει μεγάλας διακυμάνσεις, ἐξαρτᾶται δὲ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς πυρήνας, τὸ χρονικὸν διάστημα πού ἐμεσολάβησεν ἀπὸ τὴν ἐκθλιψιν ἕως τὴν ἐκχύλισιν, ἀπὸ τὰς συνθηκὰς ἀποθηκεύσεως, κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ, καὶ ἀπὸ τὸ χρησιμοποιοῦν ἐκχυλιστικὸν ὑγρὸν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι, εἰς τὴν πυρήνα ἀναπτύσσονται κατὰ τὴν παραμονὴν διάφοροι ζυμώσεις καὶ ὅτι, συνεπεία τούτων, ἀρχικῶς μὲν αὐξάνει ἡ δξύτης τῶν πυρηνελαίων, διὰ τὴν φθάσιν ἐντὸς 1—2 μηνῶν μέχρι 65ο). Παρὰλλήλως δημιουργοῦνται προϊόντα ὀξειδώσεως, ἐνῶ συγχρόνως ἐλαττοῦται σιγὰ—σιγὰ καὶ ἡ ποσότης τοῦ περιεχομένου ἐλαίου. Ἀποτέλεσμα ὄλων αὐτῶν εἶναι ἡ ἐλάττωσις τῆς ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς ἀποδόσεως.

Αἱ μελέται πού ἔγιναν διὰ τὴν παρεμποδίσουν τὰς ἀλλοιώσεις αὐτὰς ἀποδείξαντι ὅτι ὁ μόνος πρακτικὸς τρόπος συντηρήσεως τῆς πυρήνης εἶναι ἡ ἄμεσος ξήρανσις μέχρις ὑγρασίας 5—6ο). Μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ δξύτης τοῦ περιεχομένου εἰς τὸν πυρήνα πυρηνελαίου ἀνεβαίνει πολὺ ἀργά, εἰς τὸν ὅστε μέσα εἰς 3 μῆνας νὰ ἀνεβῆ ἀπὸ 5 ο)ο εἰς 20 ο)ο. Ἡ μέθοδος αὐτὴ ἐφαρμόζεται ἤδη εἰς μεγάλην κλίμακα εἰς τὰ πυρηνελαίουργεῖα τῆς Ἰταλίας.

Τὸ ἐκχυλιστικὸν ὑγρὸν παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ποιότητα τοῦ παραγομένου πυρηνελαίου. Ὁ χρησιμοποιοῦμενος ἀκόμη εἰς πολλὰ πυρηνελαίουργεῖα τῆς χώρας μας διθειάνθραξ ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ διαλύη ὄχι μόνον τὸ λάδι, ἀλλὰ καὶ τὰς ρητίνας καὶ τὰ ὀξυοξέα, πού ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τὰς ὀξειδώσεις. Σὴ μέρων ἐν τούτοις θεωρεῖται ὡς ὁ καλύτερος διαλύτης ἢ

βενζίνη ἐκχυλίσεως, ἡ ὁποία δίδει τὰ καθαρώτερα λάδινα. Βεβαίως ἡ ἀπόδοσις μετὰ βενζίναν εἶναι μικροτέρα κατὰ (0.3 ο)ο ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν μετὰ διθειάνθρακα. Ἄλλὰ ἐκκεῖνα πού διαλύει ἐπιπλέον ὁ διθειάνθραξ δὲν εἶναι ὀγιᾶς ἔλαιον, ἀλλὰ ὀξειδωμένα συστατικὰ καὶ ρητίναι. Κατὰ τὴν σαπνοποίησιν τὰ συστατικὰ αὐτά, ἐνῶ θὰ καταναλώσουν περισσοτέραν κλαυστικὴν σόδα, εἰς τὸ τέλος θὰ χυθῶν μετὰ τὰ νερά. Κατὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τὰ συστατικὰ αὐτὰ προκαλοῦν μεγαλυτέρας ἀπωλείας ἐξουδετέρωσεως. Ἐπίσης ἡ ἐστεροποίησης τῶν ἐλευθέρων ὀξέων ὀξέων διὰ γλυκερίνης, ὁ ἀποχρωματισμὸς καὶ ἡ ἀποσμησις τοῦ πυρηνελαίου τῆς βενζίνης εἶναι πολὺ εὐκολώτερα. Διὰ τοὺς λόγους αὐτούς, παρὰ τὴν φαινομενικῶς μικροτέραν ἀπόδοσιν, εἰς ὄλα τὰ νέα πυρηνελαίουργεῖα, καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, χρησιμοποιεῖται ὡς διαλύτης ἢ βενζίνη ἐκχυλίσεως.

Ὡς ἤδη ἐσημειώσαμεν, περί τὰ 30 ο)ο τῶν ἐλληνικῶν πυρηνελαίων παράγονται μετὰ βενζίνην καὶ τὰ ὀπολοῦσα 70 ο)ο μετὰ διθειάνθρακα. Τὰ παραγόμενα πυρηνελαία διακρίνονται ἐπίσης ἀκαλόγως τῆς δξύτητος αὐτῶν. Οὕτω θυνάμεθα νὰ τὰ χωρίσωμεν εἰς 3 μεγάλας κατηγορίας:

- 1) Εἰς τὰ ἔχοντα δξύτητα κάτω τῶν 20 ο)ο τὰ ὀποία ραφινάρονται εὐκόλως μετὰ τὰς κλασσικὰς μεθόδους.
- 2) Εἰς τὰ ἔχοντα δξύτητα 20—40ο)ο τὰ ὀποία ἤμποροῦν μὲν νὰ ραφινάρονται μετὰ ἐξουδετέρωσιν διὰ σόδας, ἀλλὰ εἶναι τόσο μεγάλη ἢ ποσότης τοῦ προκύπτουτος σάπωνος, ὥστε νὰ συμπερῆν καλύτερον νὰ ἐξουδετερωθῶν μετὰ ἐστεροποίησης. Καὶ
- 3) Εἰς τὰ ἄνω τῶν 40 ο)ο δξύτητος, τὰ ὀποία καὶ λόγῳ ἰδωσκολιῶν ἀποχρωματισμοῦ εἶναι κατάλληλα

Ἄν καὶ δὲν εἶναι γνωστὸν πόσα εἶναι τὰ πυρηνελαία τῶν διαφόρων δξύτητων καὶ ποῖαν δξύτητα ἔχον τὰ κατὰ καιροὺς ἐξαχθέντα, ἐν τούτοις δὲν θὰ εἴμεθα μακρὰν τῆς πραγματικότητος, ἂν δεχθῶμεν ὅτι ἡ μέση ἔτησία παραγωγή τῆς τελευταίας ἐξαετίας, ἢ ὀποία ἀνέρχεται εἰς 15.300 τόννου, ἀναλύεται ὡς ἑξῆς:

Μὲ δξύτητα μέχρις 20 ο)ο 4.000 τόννοι.

Μὲ δξύτητα ἀπὸ 20—40 ο)ο 4.000 τόννοι.

Μὲ δξύτητα ἄνω τῶν 40 ο)ο 7.300 τόννοι.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ποσότητες αὐταὶ θὰ κυμαίνονται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν καὶ μετὰ τὰς προσπάθειας τῆς βιομηχανίας πρὸς καλυτέραν ἀξιοποίησιν θὰ ἐλαττοῦται ἡ δξύτης τῶν παραγομένων πυρηνελαίων.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ παραγωγή σαπῶνων—Αἱ ἐξαγωγὰ πυρηνελαίου.

ΝΕΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΝΤΑΝΗ ΚΑΙΗ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ—Ἡ ἔγχρωμος ταινία Βίστα—Βίζιον τῆς Παραμάουνη «Οἱ Πέντε Δεκάρες», ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Νίκολς, γνωστοῦ Ἀμερικανοῦ παίκτη τῆς Τζάξ καὶ τοῦ κόρνου, ἐπαρουσιάσθη εἰς πρῶτην προβολὴν ἐν Χόλλυγουντ, Νέα Ὑόρκη καὶ Οὐάσιγκτων, τυχούσα εὐνοϊκωτάτων κριτικῶν. Τὸν ρόλον τοῦ διασήμου μουσικοῦ ὑποδύεται ὁ Ντάνη Καίη, τὸν δὲ ρόλον τῆς συζύγου του ἡ Βαρβάρη Μπέλ Γκέντες. Τὸ περιοδικὸν «Βεράιτετ» ἀπεκάλεσε τὴν ταινίαν ὡς πολὺ καλὴν προσθέσαν: «Πρόκειται κατὰ πάσαν πιθανότητα, περὶ τοῦ καλύτερου φιλμ τοῦ Ντάνη Καίη». Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἡμερησία Κινηματογραφικὴ Ἐφημερίς τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπήνεσε ἰδιαίτερος τὸν Λούις Ἄρμστρονγκ, ὅστις ἐπίσης λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ταινίαν.

Ἡ συνέχεια τοῦ ἀναγνώσματος μας «Γρομμάσημα» θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΑ ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥ»

Παραγωγή—Εισαγωγή Κατανάλωσις

Ο μέσος όρος των κατά την τελευταίαν εξαετιαν παραχθέντων, εισαχθέντων και εξαχθέντων ελαίων και λιπών έχει ως εξής:

Παραγωγή ελαιολάδου 129.000 τόνοι, παραγωγή πυρηνελαίου 15.300, παραγωγή βαμβακελαίου και σπορελαίου 17.700, εισαγωγή βρωσίμων ελαίων 9.000 τόνοι, εισαγωγή βιομηχανικού λίπους 2.600, εισαγωγή ελαίου φρениκοπυρήνων και κοκοφοινίκων 1.000 εισαγωγή μαργαρίνης 400 τόνοι, εισαγωγή λιπαρών οξέων 700. Σύνολον 175.700 τόνοι.

Ο μέσος όρος εξαγωγών ελαιολάδου πυρηνελαίου και λιπαρών οξέων κατά την ίδίαν εξαετιαν ανήλθεν εις 12.700 τόννους, ως κάτωθι:

Εξαγωγή η ελαιολάδου 7.700, εξαγωγή πυρηνελαίου 4.900 και εξαγωγή λιπαρών οξέων 100 τόνοι.

Δηλαδή εξωτερική κατανάλωσις απερόφησε ετησίως κατά την τελευταίαν εξαετιαν 163.000 τόννους ελαιολάδου, πυρηνελαίου σπορελαίου και λιπών.

Η ποσότης αὐτὴ κατηναλώθη κυρίως πρὸς διατροφήν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον εἰς τὴν σαπωνοποιεῖαν καὶ ἄλλας βιομηχανικὰς χρήσεις. Μέρους τοῦ ελαίου καὶ τοῦ πυρηνελαίου καὶ τὸ σύνολον τῶν παραχθέντων ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας σπορελαίων ὑπεβλήθη εἰς ραφινάρισμα. Σημαντικὸν μέρος τοῦ τελείου ὑπεβλήθη εἰς ὑδρογόνωσιν πρὸς παραγωγήν μαγειρικῶν λιπῶν μαργαρίνης. Σημαντικὸν ποσοστὸν τῶν εξαχθέντων ελαιολάδων ἐλήχθη ὡς ραφινέ, ὁπότε αἱ πρακτικῶσαι πάσαι ἐξουδετερώσεως ἐχρησιμοποιήθησαν ἀπὸ τῆς ἐγχωρίου σαπωνοποιεῖαν.

Εἰς τὴν ἔσχατον ἔτηκατὰ τὴν ἔξαετιαν 1953—1958 ἀπερόφησε τὰς ἐξῆς πρῶτας ὕλας:

Πυρηνέλαια τόννους 8.200, Ἐλαιολάδα καὶ μούργες 3.000 λιπαρὰ ελαιολάδου 2.500, λιπαρὰ σπορελαίων 1.500, λιπαρὰ ἐκ ζωϊκῶν λιπῶν εισαχθέντων 1.500, ἔλαιον φρениκοσπέρων καὶ κοκοφοινίκων 1.000. 17.700.

Ο πρᾶσινος σάπων παρασκευάζεται κατὰ κύριον λόγον ἀπὸ πυρηνέλαια, συχὲν δὲ ἁπλῶς προστίθενται καὶ πάσαι ἐξουδετερώσεως ελαιολάδων καὶ σπορελαίων. Ἐξ ἄλλου καὶ εἰς τοὺς λευκοὺς καὶ ἡμιλευκοὺς σάπωνας προστίθενται ἀποχρωματισμένα πυρηνέλαια. Ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω πρῶτας ὕλας θὰ παραχθοῦν περὶ τοὺς 25.000 τόννους σάπωνες ἀνόθευτοι, οἱ ὁποῖοι ἡμποροῦν νὰ καταμετρηθοῦν ὡς ἐξῆς

Σάπων πρᾶσινος τόννοι 15.000, σάπων λευκός τόννοι 7.500, χερσάπωνες καὶ ἀρωματικοὶ τόννοι 1.500, σάπων εἰς σκόνην καὶ

φουλίδια τόννοι 1.000.

Τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἀναβιβάζει τὴν παραγωγήν κοινῶν σαπῶνων διὰ τὸ ἔτος 1953—54 εἰς 25.000 τόννους. Ἦντοτε ὁμοῦς ἡ παραγωγή ἐμειώθη. Δεδομένου δὲ ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα προπολεμικὰ ἔτη ἡ παραγωγή σαπῶνων ὑπελογίζετο πάλιν εἰς 25.000 τόννους, ἡ βιομηχανία αὐτὴ ὄχι μόνον δὲν ἀνεπτύχθη, ἀλλὰ ἀντιθέτως φθίνει. Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἀπορρυπαντικῶν.

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν διετέθησαν, εισαχθέντα καὶ παραχθέντα ὑπὸ ἑλλήνων βιομηχανιῶν, συνολικῶς, τὸ 1957, 2.890 τόννοι καὶ τὸ 1958 4.530 τόννοι συνθετικῶν ἀπορρυπαντικῶν. Ἄν δεχθῶμεν ὅτι 1 κιλὸν ἀπορρυπαντικῶν ἰσοδυναμεῖ πρακτικῶς πρὸς 2,5 κιλά σάπωνος, τότε τὸ 1957 τὰ ἀπορρυπαντικὰ ἀντικατέστησαν περὶ τοὺς 7.500 τόννους καὶ τὸ 1958 περὶ τοὺς 11.000 τόννους σάπωνος, δηλ. ἔχουν ἤδη ἀντικαταστήσει περὶ τὰ 3000 τῶν σαπῶνων οἰκιακῆς χρήσεως. Ἐπὶ τῇ βίβῃ τῶν δεδομένων αὐτῶν, ἀσφαλῶς ἡ κατανάλωσις σάπωνος οἰκιακῆς χρήσεως θὰ βαλῆ συναχῶς μειωμένην.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἐξαγωγή πυρηνελαίου.

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΤΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

Αἱ ἐμφανίσεις τοῦ εἰς τὴν Α.Ε.Θ.

Ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου εἶχε μεταβῆ διὰ δύο ἐμφανί-

τῆς ἐπανόρθωσιν τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ τρύγου, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ σχετικὸν

Από τα στοιχεία που έδημοσιεύσαμε χθές, καθώς και από διαφόρους άλλες στατιστικές, ήμποτε κανείς να υπολογίση την κατανάλωσιν πυρηνελαίου σαπωνοποιίας, κατά την τελευταίαν έξαστίαν, κατά προσέγγισιν ως έξής:

1953—54 έτησίως 10.000 τόννοι. 1955—56 έτησίως 8.000 τόννοι, 1957—58 έτησίως 6.000 τόννοι.

Η υποκατανάλωσις των τελευταίων έτων συνέτεινε εις την δημιουργίαν της ύφισταμένης κρίσεως εις τα πυρηνέλαια.

ΤΑ ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΑ

Εις την Αμερικήν τα συνθετικά απορρυπαντικά έχουν αντικαταστήσει τα 75ο)ο των σαπώνων πλύσεως. Εις την πατρίδα της νεωτέρας σαπωνοβιομηχανίας, ύστερα από μίαν καθυστέρησιν εις την διάδοσιν των απορρυπαντικών, όφειλομένην εις την δυσκολίαν αναστολής της συνθηθείας χρήσεως του σάπωνος και εις αρχικήν δυσπιστίαν του κοινού προς τα απορρυπαντικά, ένω πρό δετιτε ταύτα άντεπροσώπευον μόνον 20ο)ο των καθαρσιτικών προϊόντων εις σκόνην, τδ 1958 έφθασαν να καλύψουν τα 70ο)ο. Πολλή προσπάθεια καταβάλλονται διά την παραγωγήν και χειροσαπώνων και άρωματικών από συνθετικά απορρυπαντικά και φαίνεται ότι δέν θα άργήσουν να έμφανισθούν εις την αγοράν. Πρέπει επίσης να ληφθί ύπ' όψιν ότι και ή κατανάλωσις ραφινέ έλαιολάδων και ή παραγωγή σπορελαίων αύξάνει συνεχώς και ότι αι βιομηχανίαι αυταί θα τροφοδοτούν την σαπωνοποιίαν κάθε χρόνον με συνεχώς αύξανόμενα ποσά πρώτων ύλων, κι όποιαί όπωσδήποτε θα έκτοπίζουσιν συνεχώς μεγαλύτερα ποσά πυρηνελαίων από την σαπωνοποιήν.

λον διά το πυρηνέλαιον κάθε άλλο παρά ευχάριστον προμηνύεται. Έπειδή όμως τοϋτο αντιπροσωπεύει ένα αξιόλογο έθνικόν προϊόν, εΐναι ανάγκη να εϋρεθί λύσις εις το δημιουργού μενον άδιέξοδον.

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΥ

Η εξαγωγή του πυρηνελαίου εις το έξωτερικόν υπήρξεν ανέκαθεν ή ασφαλιστική δικλείς, ή όποια άπήλασσε την έσωτερικήν αγοράν από τα πλεονάσματα. Κατά την τελευταίαν προπολεμικήν έξαστίαν 1938—1938, έξήχθησαν μεταξύ 2.500 και 7.700 τόννων πυρηνελαίου έτησίως, με ένα μέσον όρον 4.100 τόννων, ένω κατά την έξαστίαν 1953—1958 ό μέσος αυτός όρος άνήλθεν εις 4.900 τόννους έτησίως, δηλαδή ή εξαγωγή παρουσιάζει μίαν αύξησιν άνάλογον προς την έπελθούσαν κατά την μεσολαβήσασαν είκοσαετίαν, αύξησιν της παραγωγής. Συνεπώς, ή εξαγωγή ήτο πάντοτε άπαράκλιτος παράγων διά την διάθεσιν των παραγο-

μένων πυρηνελαίων. Ο μεγαλύτερος καταναλωτής πυρηνελαίου, κατά την προπολεμικήν έποχήν, ήσαν μερικά μεγάλα βιομηχανικά άρωματικών σαπώνων των Η.Π. Αμερικής, αι όποια απέδιδον έκ παραδόσεως σημασίαν εις την προσθήκην έλαίου έξ έλαίας εις τα σαπωνοποιούμενα λιπαρά. Η εξαγωγή έγινετο τότε διά δεξαμενοπλοίων, τα όποια προσήγγιζαν εις τους λιμένες, όπου υπήρχον πυρηνελαιουργεία και συνεκέντρωναν το προς εξαγωγήν πυρηνέλαιον. Σήμερον ή κατανάλωσις αυτή εξέλιπεν έντελώς, διότι αι βιομηχανίαι άρωματικών σαπώνων άντικατέστησαν το πυρηνέλαιον με εϋθηνότερα έλαια. Έν τω μεταξύ, ειχον δημιουργηθί εις την Ιταλίαν, δι' ώρισμένων μέτρων συνήθηκαι εϋνοούσαι την εκει εισαγωγήν πυρηνελαίου. Αλλά, μόλις ήρθσαν τα μέτρα αυταί, έσταμάτησε και ή εισαγωγή και έτσι την στιγμήν αυτήν δέν υπάρχει καμμιά έξωτερική αγορά διά να απορροφήσιν τα πλεονάσματα των πυρηνελαίων. (Συνεχίζεται)

ΜΑΚΡΥΑ... ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΤΗΝ ΕΡΡΙΚΟΥΣΑ

ΓΙΑ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ

Έκει που οι άνθρωποι έχουν φτιάξει τη ζωή που τους υπέδειξε ή Πλάση

«... Με την καρδιά τους γεμάτη Έρρίκουσα, τη ζωή τους δοσμένη στ' όνομα αυτό — στην αγνότητα και στην ημεράδα που το πλημμυρίζουν — οι άνθρωποι αυτοί, κάθε άλλο παρά «πίσω από τον Θεό» ζουν... Έχουν το δικό τους κρσμο φτιάξει, τον κόσμο αυτό που είναι ο Θεός τους. γιατί ο Πλάστης τους υπέδειξε τη δημιουργία του... Είναι ευτυχισμένοι, με τον τρόπο τους...»

λύπτονταν... ή τελετή... ή άποστολή. Σκοπός: Να δοϋ με την Έρρίκουσα. Πόθος, όμοιος μ' εκείνον μιας έπισκέψεως στο Παρίσι. Ίσως και μεγαλύτερος... Για τί, σ' εκείνο, μπορεί κανείς, στην έποχή μας, να πάη εύκολα. Μερικές οικονομίες, ή απόφασι... και να ο πύργος του Αΐφελ. Μά, στην Έρρίκουσα — οχι, μη παραξενεύεστε — είν' άλλοιώτικα τα πράγματα... Κι' όποιος θέλει, ας δοκιμάση...

Ήταν τα λόγια σεβα-

ΤΑ ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΑ

6

Κατά την έξαστιαν 1953 — 58 όλα τα έξαχθέντα πυρηνέλαια είχαν προσωρινό την 'Ιταλίαν. Αί επιτευχθείσαι κατά την έξαστιαν αυτήν τιμαί διεκυμάνθησαν μεταξύ εύρυτάτων όρων. Ούτω, τό 1954 αί τιμαί των κοινών πυρηνελαιών έπεσαν εις 240 δολλάρια κατά τόννον. Έκτοτε, διά συνεχούς αύξήσεως, έφθασαν, τός αρχάς τοϋ 1956, εις τά 690 δολλάρια, αλλά την ύψωσιν αυτήν έπηκολούθησε νέα ταχεία πτώσις και αί τελευταίαι σημειωθείσαι τιμαί τοϋ 1957 ήσαν 200 και 180 δολλάρια, χωρίς πράξεις.

Παράλληλοι ύπηρξαν αί διακυμάνσεις των τιμών των ούδετέρων πυρηνελαιών καθώς και των έλαιολάδων. Αί τιμαί των έλαιολάδων, δεξύτητος 50ο, διεκυμάνθησαν μεταξύ 450 και 950 δολλαρίων και αί τιμαί των έλαιολάδων ραφινέ μεταξύ 510 και 1.000 δολλαρίων. Δυστυχώς, διά φορά άστοχα κρατικά μέτρα άνέστειλαν τās έξαγωγάς κατά την περίοδον των ύψηλών τιμών και ήμπόδισαν να έπωφεληθώμεν από τās τιμάς αυτές. Ο έτήσιος μέσος όρος των τιμών έξαγωγής, κατά τούς πίνακας της Στατιστικής Έγηρεσίας, διεκυμάνθη μεταξύ 9.90 και 13.10 δραχμών κατά χιλίόγραμμον.

Σημειώτέον ότι ή μεγάλη ύψωσις των τιμών της περιόδου 1955—56 έσχυσε μόνον διά τό έλαιόλαδον και διά τά πυρηνέλαια. Αί τιμαί των άλλων έλαιών και λιπών δέν παρουσίασαν καμμίαν ύψωσιν κατά την περίοδον αυτήν.

Σήμερον δέν διαβλέπεται καμμία πιθανότης έξαγωγής πυρηνελαιού εις Ικανοποιητικής τιμάς. Η μόνη δυνατή χρήσις εις τό έξώτερικόν θά ήτο διά την σαπωνοποιαν, αλλά ή βιομηχανία αυτή φθίνει συνεχώς. Έξ άλλου διά να καταναλωθής πρέπει να άντικαταστήση άλλας λιπαράς ούσιās και πρός τοϋτο θά πρέπει να προσφερθής εις χαμηλοτέρας τιμάς. Όταν όμως ή 'Αμερική προσφέρει ζωϊκόν λίπος, με παράδοσιν εις εύρωπαϊκούς λιμένας εις τιμάς κάτω των 200 δολλαρίων κατά τόννον και τό φοινικέλαιον κάτω των 250 δολλαρίων δέν είναι δυνατόν να άποβλέψωμεν εις έξαγωγήν πυρηνελαιών με συμφέροντας όρους. Κατ'ίνάγκην, λοιπόν, πρέπει να εύρεθούν τρόποι έπιτοτίου καταναλώσεως τοϋ πυρηνελαιού.

ΑΝΑΓΚΗ

ΠΟΙΟΤΙΚΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΩΝ

Μέχρι πρό όλίγων άκόμη έτών, όλίγοι βιομήχανοι έδιδον προσοχήν εις την παραγωγήν πυρηνελαιών καλής ποιότητος. Ένομιζέτο μάλιστα από πολλοϋ ότι είναι προτιμώτερον να αφήσωμεν τόν πυρήνα να σιτευθής, διά να γίνη εύκολώτερα ή έκχύλισις και δέν ύπελογίζετο

ούτε ή μεσολαβοϋσα κατά την σήψιν άπώλεια πυρηνελαιού. Τώρα ή κατάστασις μετεβλήθη, αλλά μένουν άκόμη πολλά να γίνουν διά να άποκτήση τό πυρηνέλαιον την άξίαν του.

Υπάρχουν σήμερα τόσα πολλά πυρηνελαιουργεία και είναι τόσον καλά κατανεμημένα εις τās έλαιοπαραγωγικάς περιφέρειās ώστε να είναι δυνατόν να έπιτευχθής ή παραγωγή πυρηνελαιών χαμηλής δεξύτητος, εις πολύ μεγαλυτέραν κλίμακα από όσην γίνεται σήμερα, άρκει να τό άντιληφθούν αυτό και οι βιομήχανοι και οι παραγωγοί. Οι παραγωγοί πρέπει να έπιδιώκουν με κάθε μέσον την ταχείαν και ει δυνατόν αύθημερόν μεταφοράν της πυρήνας των εις τά πυρηνελαιουργεία. Τά πυρηνελαιουργεία πρέπει να όργανωθούν διά την άμεσον έκχύλισιν της παραλαμβανομένης νωπής πυρήνας, αφήνοντας διά τό τέλος της περιόδου την πυρήνα που δέν θά δώση πυρηνέλαια χαμηλής δεξύτητος, και πρέπει να φροντίσουν διά την άντικατάσιν τοϋ διθειάνθρακος διά βενζίνης.

Σημαντικά ποσότητες πυρηνελαιών, σχετικώς χαμηλής δεξύτητος, συνήθως

μέχρι 30 οο ύποβάλλονται εις ραφινάρισμα, κατά την κλασσικήν μέθοδον έξουδετερώσεως διά καυστικής, έν μέρει δέ και άνθρακικής, σόδας και φέρονται εις τό έμπόριον ως ραφινέ Β. Πρέπει να σημειωθής ότι τό λάδι αυτό δέν είναι βέβαια έλαιόλαδον, αλλά δέν ύστερεί θρεπτικώς κατά τίποτε από όνα ολονδήποτε ραφιναρισμένον έλαιον ή σπορέλαιον. Ως έκ τοϋτου ήμπορούν να διοτεθούν σημαντικά ποσά ραφιναρισμένου πυρηνελαιού, έφ' όσον βέβαια θά συμβάλουν καλή ποιότητις και καλή τιμή. Μεγάλη κατανάλωσις ραφιναρισμένου πυρηνελαιού γίνεται εις την παρασκευήν μαγειρικών λιπών.

Διά τά καλής ποιότητος πυρηνέλαια, έστω και μεγάλης δεξύτητος, δημιουργείται και μία δυνατότις καταναλώσεως υπό μορφήν αποχρωματισμένων, τά όποια έπιτυγχάνουν πολύ καλύτερας τιμάς από τά κοινά. Η κατανάλωσις όμως όλης της παραγωγής θά έπιτευχθής μόνον άν κατωρθώσωμεν να μετατρέψωμεν όλην την ποσότητα την έχουσαν δεξύτητα μέχρι 40οο εις φαγώσιμα. Τοϋτο είναι δυνατόν με την έστεροποίησιν.

ΑΥΡΙΟΝ: Έξστεροποίησις των πυρηνελαιών

ΤΑ ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥ»

Ζ

Είναι γνωστόν ότι αβ λι παραί ούσαι, τὰ έλαια και τὰ λίπη αποτελούνται από χημικὰς ένώσεις διαφόρων λιπαρών οξέων με γλυκερίνην.

Αί πραγόμεναι άρχικώς υπό τών φυτών και τών ζώνων λιπαράι ούσαι είναι πρακτικώς άπηλλαγμέναι οξύτητος. Η αύξησις τής οξύτητος προκαλείται μεταγενεστέρως από διαφόρους μικροοργανισμούς, οί όποιοι διασπούν τὰς λιπαράς ούσιαις εις τὰ συστατικά των. Και ή μὲν γλυκερίνη καταστρέφεται, ένώ τὰ έλευθερούμενα λιπαρά οξέα άναβιβάζουν τήν οξύτητα. Έάν ένώσωμεν λιπαρά οξέα με γλυκερίνην, τότε ήμπορούμεν να άνασυνθέσωμεν ουδέτερα έλαια. Και έπειδή ή κατηγορία τών χημικών ένώσεων εις τὰς όποίας άνήκουν τὰ λίπη και τὰ έλαια λέγονται εις τήν χημείαν έστερες, και ή κατεργασία τής άνασυνθέσεως ονομάζεται έστεροποίησης.

Μία άκόμη κατεργασία, άποβλέπουσα εις τήν βελτίωσιν τής έμφανίσεως του «Ραφινέ Β» είναι ή άπομαργαρίνωσις. Είναι γνωστόν ότι εις χαμηλάς θερμοκρασίας τὸ έλαιόλαδον θλώνει, λόγω άποβολής περιεχομένων στερεών λιπαρών συστατικών. Η θλώσις αυτή είναι έντονωτέρη εις τὰ ραφιναρισμένα πυρηνέλαια. Πρὸς άποφυγήν του μειονεκτήματος τούτου εις τήν έμφάνισιν, φύχονται τὰ λάδια υπό καθωρισμένας συνθήκας και φιλτράρονται πρὸς άποχωρισμόν τών άποβληθέντων στερεών συστατικών. Ο σκοπὸς τής άπομαργαρινώσε-

ως είναι καθαρῶς έμπορικὸς, ή δὲ άποβαλλομένη μαργαρίνηδαιτίθεται εις τήν παραγωγήν μαγειρικῶν λιπών. Η άπομαργαρίνωσις εφαρμόζεται και εις πολλά σπορέλαια, ιδιαιτέρως δὲ εις τὸ βαμβακέλαιον.

Εις τήν Ιταλίαν κάθε μεγάλη ραφινερία έχει μεταξὺ τών άλλων της μηχανημάτων και τὸ μηχανήμα τής έστεροποίησησεως. Υπάρχουν επίσης και αρκεταί έγκταστάσεις άπομαργαρινώσεως. Πυρηνέλαια, με οξύτητα τόσην ώστε να μη ένδεικνυται ή έξουδετέρωσις με σόδαν, δηλαδή συνήθως άνω του 15—20οο και μέχρις οξύτητος 40οο καλής ποιότητος και έπιδεκτικὰ άποχρωματισμοῦ, υποβάλλοντα: εις άμεσον έστεροποίησιν τών έλευθέρων οξέων με γλυκερίνην και έν συνεχείᾳ ραφινάρονται κατά τήν κλασικήν μέθοδον. Εκτὸς αὐτῶν όμως έστεροποιουῦνται και καθαρά άπεσταγμένα λιπαρά οξέα, προερχόμενα από υδρόλυσιν παστῶν έξουδετέρωσεως πάσης φύσεως έλαίων και άπόσταξιν του προϊόντος τής υδρόλύσεως υπό κενόν. Με τήν μέθοδον αὐτήν παράγονται ραφιναρισμένα λάδια καθαρῶτα και σχεδόν άχρῶα. Η έστεροποίησις και διάφοροι παραλλαγαί αὐτῆς εφαρμόζονται ευρύτατα εις άλλας χώρας, ιδιαιτέρως δὲ εις τὰ Η.Π. τής Αμερικής.

Εις τήν Ελλάδα τὸ ραφινάρισμα δι' έστεροποίησησεως άπαγορεύεται είτε από στενήν αντίληψιν τών άρμοδίων είτε από άγνοίαν τών πραγμάτων.

Τὰ άπαιτούμενα διὰ τήν έργασίαν τής έστεροποίη-

σεως έξοδα, έξαρτώμενα από τήν οξύτητα του πυρηνελαιίου, είναι:

Δι' έλαια οξύτητος 20οο περί τήν 1 δρχμην κατά κιλόν.

Δι' έλαια οξύτητος 40οο περί τήν 1.50 δρ. κατά κιλόν.

Διὰ λιπαρά οξέα οξύτητος 100οο περί τὰς 3.50 δρχμ. τὸ κίλόν.

Όταν υπάρχη και έγκατάστασις άποστάξεως, τότε παρέχεται δυνατότης πολλῶν συνδυασμῶν κατεργασίας και προσαρμογῆς πρὸς τὰς ίσχυούσας έκάστοτε έμπορικὰς συνθήκας.

Ας συγκρίνωμεν τὸ έτήσιον ραφινάρισμα 6.000 τόννων πυρηνελαιίου μέσης οξύτητος 30οο, άφ' ενός με έξουδετέρωσιν με σόδαν, και άφ' έτέρου με έστεροποίησιν, θά έχωμεν τὰ έξῆς άποτελέσματα:

Έξουδετέρωσις με σόδαν: Προϊόντα: Ραφινέ Β' 5.700 τόννον, Σάπων 4.000 τόν.

Έστεροποίησις: Ραφινέ Β' 5.200 τόννοι, Σάπων 600 τόν.

Δηλαδή εις τήν πρώτην περίπτωσην παράγεται κατά κύριον λόγον σάπων και εκείνο πού έπιτυγχάνεται είναι μόνον έλάττωσις τής παραχθησόμενης ποσότητος, με παραγωγήν Ραφινέ Β'. Ένώ εις τήν δευτέραν περίπτωσην έχομεν πραγματικήν μετάτροπήν του πυρηνελαιίου εις Ραφινέ Β'. με έλάχιστην παραγωγήν σάπωνος.

ΑΥΡΙΟΝ: Η έστεροποίησης, μόνος τρόπος έπιδιώσεως τής Πυρηνελαιουργίας.

Ἀπὸ ὅσα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα, πρὸ παντὸς δὲ ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ὁποίους παρθέσαμεν, ἀποδεικνύεται ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ ἐστεροποιήσῃς. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ κέρδος πού θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν καλυτέραν ἀξιοποίησιν τοῦ πυρηνελαίου, θὰ δημιουργήσῃ τὴν δυνατότητα καταβολῆς καλυτέρας τιμῆς διὰ τὴν πυρήνα.

Ἐλέχθη ἄλλοτε ὅτι ἢ ἐστεροποιήσῃς θὰ προκαλέσῃ πτώσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαιολάδου, χωρὶς νὰ ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἐπιδεκτικῶν ἐστεροποιήσεως πυρηνελαίων εἶναι ἐλάχιστον, ἔναντι τῶν ποσῶν τοῦ ἐλαιολάδου καὶ τῶν ἄλλων ἐλαίων, ἐνῶ, ἀντιθέτως, τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ παύσῃ ἀξιόλογον ρόλον διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καταναλώσεως ἐνὸς σημαντικοῦ ποσοστοῦ πυρηνελαίου. Ἄλλωστε, μὲ τὴν λογικὴν τῆς ἀπαγορεύσεως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαγορευθῇ οἰονδήποτε ραφινάρισμα πυρηνελαίου.

Ἐλέχθη, ἐπίσης, ὅτι ἐάν προστεθοῦν ἐστεροποιημένα λάδια εἰς τὰ ἐξυχόμενα, θὰ δυσφημισθοῦν τὰ λάδια μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τούτο ὁμῶς ἀποκλείεται, δεδομένου ὅτι τὰ Χημεῖα τῶν τελωνείων μας ἐφαρμόζουν τὰς ἰδίαις ἀναλυτικὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας ἐφαρμόζουν καὶ εἰς τὰς χώρας προορισμοῦ τῶν λαδιῶν μας.

Ἐκ τῶν ὧν ἐξετέθησαν κατέστη φανερόν ὅτι ἢ ἐστεροποιήσῃς παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οικονομίας διὰ τὴν καλυτέραν

ἀξιοποίησιν τοῦ πυρηνελαίου καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου διαθέσεως τῶν πλεοναζόντων πυρηνελαίων. Κατέστη ἐπίσης φανερόν ὅτι, αἰρομένης διὰ τῆς ἐστεροποιήσεως τῆς κρίσεως, θὰ δυνηθοῦν τὰ πυρηνελαίουργεῖα νὰ προβοῦν εἰς ἀγορὰς πυρήνας, χωρὶς νὰ εὑρεθοῦν αὔριον εἰς ἀδυναμίαν νὰ διαθέσουν τὰ πρᾶχθησόμενα πυρηνελαία.

* *

Ἀπὸ τὴν εὐρείαν ἀνάλυσιν τοῦ θέματος προέκυψεν ὅτι ἢ βιομηχανία τῶν πυρηνελαίων, ἀκολουθοῦσα καὶ αὐτὴ τὴν ἐξέλιξιν ἄλλων τῶν βιομηχανιῶν, εἶναι ὑποχρεωμένη, διὰ νὰ ἐπιβιώσῃ, νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν πού ἐδημιουργήθη.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἀπετέλεσε συνέπειαν τῆς ἀντικταστάσεως τοῦ σάπωνος ὑπὸ τῶν συνθετικῶν ἀπορρυπαντικῶν καὶ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἀντικταστάσεως τοῦ πυρηνελαίου ὑπὸ ἄλλων εὐθηνωτέρων ἐλαίων. Εἰς τὴν μείωσιν τῆς καταναλώσεως τοῦ πυρηνελαίου εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς χώρας συνέβαλε καὶ ἡ ἀθρόα εἰσαγωγὴ ἄλλων σπορλαίων.

Πολλὰ ἄλλα βιομηχανία εὐρέθησαν κατὰ περιόδους εἰς παρομοίαις δυσκόλους στιγμάς, ὅταν ἢ πρόβδος ἄλλων συγγενῶν κλάδων ἐδημιούργησε νέαν πρᾶξιν πρὸς τὸν ἄλλον. Καὶ διὰ νὰ ἐπιζήσῃ αἱ βιομηχανία αὐταὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ μεταβάλουν μεθόδους ἐργασίας καὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν ποιότητα τῶν προϊόντων τῶν.

Ἡ βελτίωσις τῆς ποιότητος θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς παραγωγῆς πυρηνελαίων χημικῆς οὐρανοῦ καὶ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ διθειάνθρακος διὰ βενζίνης. Διὰ τῆς ἀνακινίσεως

τῶν παλαιῶν ἐγκαταστάσεων θὰ ἐπιτευχθῇ παράλληλως καὶ ἡ μείωσις τοῦ κόστους παραγωγῆς.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κράτους, ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν πυρηνελαίων τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιοποιήσῃ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον καὶ μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα τὸ προϊόν τῆς. Ἐπίσης πρέπει νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ εἰσαγωγαὶ ἐλαίων καὶ λιπῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Διότι δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι τὸ πυρηνελαίον εἶναι καὶ αὐτὸ προϊόν τῆς ἐλαίας καὶ ὅτι κάθε ὑποστήριξις τοῦτου ἀποτελεῖ καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.

* *

ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀνωτέρω δεδομένων καὶ διαπιστώσεων ἡ ἐρευνήσωμεν τώρα τὰ προβλήματα καὶ τὰς δυνατότητας τῆς κερκυραϊκῆς πυρηνελαίουργίας.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὰ ἐργοστάσια πυρηνελαίουργίας τῆς Κερκύρας.

Ἐάν μετρήσωμεν τὰ πυρηνελαιουργεῖα τῆς Κερκύρας θὰ τὰ εὐρωμεν τρία: Ἐλαιουργίας, Καλλίνικου—Κουρούκλη καὶ Παλλάδος. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ μῶς δὲν εἶναι παρά ἕνα: Τὸ πυρηνελαιουργεῖον τῆς Ἐλαιουργίας. Καὶ αὐτὸ, διότι πρόκειται περὶ ἐντελῶς νέου ἐργοστασίου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπανήθησαν ἐντὸς τῆς τελευταίας διετίας δραχ. 3.200.000.

Τὰ πυρηνελαιουργεῖα τῆς Παλλάδος καὶ τῶν Καλλίνικου—Κουρούκλη εἶναι ἀπὸ τὰ παλαιότερα—ἂν ὄχι τὰ παλαιότερα—τῆς Ἐλλάδος. Ἀριθμοὺν βίον 75 περίπου ἐτῶν, αἱ δὲ ἐγκαταστάσεις τῶν ἔχουν ζεπερασθῆ ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν χρόνον.

Τὸ πυρηνελαιουργεῖον τῆς Ἐλαιουργίας, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ὅλου βιομηχανικοῦ συγκροτήματος αὐτῆς, εἶναι νεώτερον. Ἦρχισε νὰ λειτουργῇ πρὸ 35 μόλις ἐτῶν. Ἐν τούτοις ἀρῆστη ἀνάγκη πλῆθους ἀνακαινίσεως τὸν διὰ νὰ ἡμμοκροπέση τὰ ὑποβιβάση τὸ κόστος τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἐλαιοπυρῆνων καὶ ἀποκτήσῃ συναγωνιστικὴν ἱκανότητα συγχρονισμένης βιομηχανικῆς μονάδος. Εἶναι τόσοσιν πτωχόν ὑποπρότὸν οἱ ἐλαιοπυρῆνες, ὥστε νὰ παίζουσι ρόλον καὶ τὰ δεκάτῃ τοῦ λεπτοῦ εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κόστους.

Ὡς οἰκόπεδα καὶ ὡς κτιριακαὶ καὶ μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις τὰ τρία πυρηνελαιουργεῖα τῆς Κερκύρας ἀντιπροσωπεύουσι κεφάλαιον 10 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Δηλ. συμμετέχουσι κατὰ ποσοστὸν 5 οἰο εἰς τὸ συνολικόν κεφάλαιον τῶν πυρηνελαιουργεῶν ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Ἡ δυναμικότης τοῦ Ἐργοστασίου τῆς «Παλλάδος» εἶναι 40.000 ὀκάδες ἐλαιοπυρῆνων (τὸ 24ωρον, τῶν Καλλίνικου—Κουρούκλη 29—30.000 ὀκάδες καὶ τῆς Ἐλαιουργίας 80.000. Τὰ δύο πρῶτα χρησιμοποιοῦν διθειάνθρακα διὰ τὴν ἐκχύλισιν τοῦ πυρηνελαίου. Τὸ τρίτον βενζίνη.

Εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν τὸ Ἐργοστάσιον τῆς «Παλλάδος» ἀπετέλει ἰδιοκτησίαν τῆς ὁμωνύμου Ἐταιρείας, ποῦ εἶχε τὴν ἕδραν τῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐνῶ τὸ Ἐργοστάσιον Καλλίνικου—Κουρούκλη ἰδιο-

μετοχὰν τῶν ἀρχικῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ἐπέρασαν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν. Ἡ ὁποία διεχειρίσθη τὰς τύχας τῆς Ἐλαιουργίας κατὰ τὰ τελευταῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἔτη, ἀποτελεῖ δὲ γεγονὸς ὅτι ἐπέτυχεν τὴν ἐμπορικὴν ἀξιοποίησιν τῆς δυναμικότητος καὶ τῆς παραγωγῆς τῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐλαιουργίας περιήλθον εἰς Ἰταλικὰς χεῖρας. Ὡς ἐκ τούτου, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐχαρακτηρίσθη μεσεγγυημένη περιουσία, τὴν δὲ διαχειρίσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀνέλαβε Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἐν συνεχείᾳ ἐμίσησεν τὸ ἐργοστάσιον εἰς τὸν κ. Ν. Κουγεβετόπουλον, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ἐξεμετάλλευσεν μέχρι τοῦ 1957. Τὸ ἔτος αὐτὸ ἐξεδόθη ἡ γνωστὴ ἀπόφασις τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς 31 Αὐγούστου 1957 διὰ τῆς ὁποίας ἐπετρέπετο ἡ σύστασις κοινοπραξίας μεταξὺ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς καὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, κατ' ἀναλογίαν 51 οἰο καὶ 49 οἰο, διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν γεωργικῶν βιομηχανιῶν εἰς τὴν νῆσον.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ βιομηχανικὸν συγκροτήμα τῆς Ἐλαιουργίας περιήλθεν εἰς τὴν ὡς ἄνω Κοινοπραξίαν ἔναντι 3.100.000 δραχμῶν, ἐξοφλη-

τῶν ἐντὸς δεκαετίας.

Τὸ συγκρότημα τῆς Ἐλαιουργίας περιλαμβάνει ραφινερίαν, πυρηνελαιουργεῖον καὶ σαπωνοποιεῖον. Ἡ δυναμικότης τῆς πρῶτης εἶναι 30 τόννοι τὸ 24ωρον, τοῦ δευτέρου 80.000 ὀκάδες καὶ τοῦ τρίτου 600.000 ὀκάδες ἑτησίως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο ἄλλα ἐργοστάσια, αὐτὰ ἠγοράσθησαν ἀπὸ τὴν Ἐλαιουργικὴν ἔναντι 5 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰσῆλθε ὡς μέτοχος ἡ Ἐνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἡ ὁποία καὶ τελικῶς τὰ ἐξηγόρασε. Ἡ Ἐνωσις ἀπὸ τῆς ἀπελευθέρωσεως καὶ ἐντεῦθεν ἐπανειλημμένως ἐζήτησε δάνειον διὰ τὴν ἰδρυσιν συνεταιριστικοῦ πυρηνελαιουργεῖου τὸ ὁποῖον θὰ ἐπεξεργάζετο τοὺς πυρῆνας τῶν συνεταιρισμῶν. Τὸ αἴτημα τῆς ὁμοῦ αὐτὸ ἀπερρίπτετο πάντοτε μὲ τὸ αἰτιολογικόν ὅτι ἡ Κέρκυρα ἐθεωρεῖτο κεκορεσμένη ἀπὸ ἀπόψεως πυρηνελαιουργεῖου. Κατόπιν αὐτοῦ δὲν ἀπέμενε ἄλλη διέξοδος διὰ τοὺς Συνεταιρισμοὺς παρὰ νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐνὸς ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα ἐργοστάσια πυρηνελαιουργίας διὰ νὰ ἐξυηρηθῆσιν τὰς ἀνάγκας τῶν συνεταιρῶν καὶ διὰ νὰ ἐλέγχουσι τὴν ἀγορὰν τῶν ἐλαιοπυρῆνων.

**ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Τί προ-
σέφερε καὶ τί ἤμπορεῖ
ἀκόμη νὰ προσφέρῃ
κερκυραϊκὴ πυρηνελαι-
ουργία.**

ΤΑ ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥ»

10 (Τελευταίον)

Τὰ δύο παλαιὰ πυρηνελαίουργεῖα τῆς Κερκύρας δὲν ἔμπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἀποτελοῦν χρήσιμον ἐνεργητικὸν τῆς Κοινοπραξίας Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς καὶ Ἐνώσεως Συνεταιρισμῶν. Καὶ τὸ τίμημα, τὸ ὁποῖον ἐπληρώθη διὰ τὴν ἐξαγοράν των, ὑπῆρξε ὑψηλὸν καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις των εἶναι παλαιαί. Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ τελευταίου ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ Ἔργοστάσιον Καλλινίκου—Κουρούκλη ἐπυξσε πλέον νὰ χρησιμοποιηθῆται, ἐνῶ τὸ Ἔργοστάσιον τῆς Παλλάδος μὲ μεγάλην προσπάθειαν θὰ συνεχίσῃ καὶ ἐφέτος τὴν λειτουργίαν του. Ὁ χρόνος καὶ ἡ χρῆσις ἔχουν ἀποσυντέσει τὰς μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τῶν δύο ἐργοστασίων. Ἐν τούτοις, ἡ ἐξαγορά των, ὅπως ἤδη ἐσημειώσαμε, ἐπεβάλλετο ἐκ τῶν πραγμάτων, ὡς ἄμυνα τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν ἐναντι τῶν συνησπισμένων συμφερόντων τῶν βιομηχανῶν, τὰ ὅποια ἐκαλύπτοντο ἀπὸ τὴν ἀρνησιν τοῦ Κράτους νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀδειαν ἰδρύσεως συνεταιριστικοῦ πυρηνελαίουργεῖου.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῆται ὅτι τὴν ἐποχὴν ποὺ ἡγοράσθησαν τὰ δύο ἐργοστάσια, ἡ Ἐλαιουργία εὗρισκε το ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν βιομηχανοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε προγραμματισθῆ τὴν μονοπώλησιν τῆς βιομηχανίας πυρηνελαίων ὄχι μόνον εἰς τὴν Κέρκυραν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐλαιοπαρκαγωγούς νήσους.

Ἀλλὰ τὰ δύο ἐργοστάσια δὲν πύουσι νὰ ἔχουν τὴν ἀξίαν των ὡς οἰκοδομῆσιμοι χώροι καὶ ἀποθηκαί. Εἰς τὰ οἰκόπεδά των ἔμπορεῖ θαυμάσια νὰ ἰδρυθῆ ἓνα νέον συγχρονισμένον πυρηνελαίουργεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον, καὶ νὰ ἀνεγερθῆ καὶ ἡ οἰκονομία. Ἐπίσης θὰ ὑπάρξῃ ἀκόμη χώρος διὰ τὴν ἀνάγεσιν συγκροτήματος ἀποθηκῶν, χρησίμων διὰ τὴν Κοινοπραξίαν καὶ διὰ τοὺς Συνεταιρισμοὺς. Ὅσον δὲ ταχύτερον ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀξιοποίησις αὐτῆ τῶν οἰκοπέδων, τόσοον τὸ καλύτερον διὰ τὴν Κοινοπραξίαν, δεδομένου ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξόφλησιν τῶν δαλείων τῆς ἀγορᾶς καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἐλάφρυνσιν

τῆς ἀπὸ τὰ σημερινὰ δυσβάστακτα τοκοχρεωλύσια.

* *

Ἐγράψαμε ἤδη διὰ τὴν Ἐλαιουργίαν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν τελευταίαν ἀνακαινίσεως τοῦ Πυρηνελαίουργεῖου, συνθέτει ἓνα ἄριστον βιομηχανικὸν συγκροτήμα, ποὺ καλύπτει ὅλας τὰς μορφὰς τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ὑποπροϊόντων τοῦ ἐλαιολάδου. Τόσον ἡ ραφινερία, ὅσον καὶ τὸ πυρηνελαίουργεῖον καὶ σαπωνοποιεῖον, ἔμποροῦν νὰ ἀνταπεξέλθουν εἰς ὁποιοδήποτε συναγωνισμὸν, χάρις εἰς τὴν νοικοκυρευμένην διαχείρισιν καὶ εἰς τὸ πεπειραμένον προσωπικόν, ποὺ ἐργάζεται με ἀὐτοθυσίαν καὶ ἔχει ἀγαπήσει τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐλαιουργίας ὡς ἰδιότητην τοῦ ὑπόθεσιν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὸ ἀνακαινισθὲν Πυρηνελαίουργεῖον τῆς Ἐλαιουργίας, τὸ ὁποῖον διαθέτει τελειοτάτας ἐγκαταστάσεις, ἐξυπηρετοῦμεν ἀπὸ 5 μόνον ἐργάτας ἐναντι 30 ποὺ ἤθελε ἄλλοτε, ἐπέτυχε τὸ ἥμισυ τοῦ κόστους τῶν παλαιῶν βιομηχανιῶν κατὰ κιλὸν ἐκχυλιζομένου πυρηνελαίου.

Τὴν σημασίαν τοῦ συγκροτήματος τῆς Ἐλαιουργίας διὰ τὴν γεωργικὴν οἰκονομίαν τῆς νήσου, τὴν ὑπογραμμίζει, περισσότερον παντὸς ἄλλου, τὸ γεγονός ὅτι ἓνα ἑκατομμύριον διακόσια χιλιάδες δικάδες πυρηνελαίων τῶν συνεταιρισμῶν τῶν ἐτῶν 1957 καὶ 1958 θὰ εὗρισκοντο ἀκόμη εἰς τὰς δεξαμενὰς τῶν πυρηνελαίουργείων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχουν τιναχθῆ εἰς τὸν ἄερα καὶ ἡ Ἐνωσις (Συν)σμῶν καὶ τὰ Ἔργα

στάσια. Ἡ Ἐλαιουργία δὲ μὴς, ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς Κοινοπραξίας τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ μὴ ἀποβλέπουσα εἰς ἐμπορικὰ κέρδη, ἐπέτυχε νὰ κινήσῃ τὰ ἀδιάθετα πυρηνελαία πρὸς τὴν ἀγοράν εἴτε ὑπὸ μορφήν Ραφινὲ Β' εἴτε ὑπὸ μορφήν σάπωνος. Δίδουσα δὲ συνεχῶς τὴν «μάχην τῆς ποιότητος», κατὰ τὴν ἐπιγραμμαικὴν ἔκφρασιν τοῦ διευθύνοντος τὴν Ἐλαιουργίαν Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Συνεταιρισμῶν κ. Φραγκογιαννοπούλου, ἐπέτυχε νὰ ἐπιβάλλῃ τὰ προϊόντα τῆς εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐλληνικὴν ἀγοράν, μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴ ἔμπορῆ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν συνεχῶς αὐξανόμενην ζήτησιν.

Ἐὰν ἡ Ἐλαιουργία δὲν ὑπῆρχε ἢ διετέλει ἀκόμη ὑπὸ ἐπιχειρηματικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὰ πυρηνελαία θὰ ἦσαν ἀκόμη εἰς τὰς ἀποθήκας, ὅπως εἶναι τὰ πυρηνελαία τῶν παρκαγωγῶν τῆς Κρήτης, τῆς Μυτιλήνης καὶ τῶν ἄλλων περιφερειῶν. Ἐμπορεῖ δὲ νὰ φαντασθῆ κανεὶς τὰς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς νήσου.

* *

Θὰ κλείσωμεν τὴν ἔρευναν αὐτὴν μὲ μερικὰς κατατοπιστικὰς πληροφορίας διὰ νὰ διαλυθοῦν αἱ πλάναι ποὺ ἔχουν δημιουργηθῆ.

Τὴν ἀνακαινίσιν τοῦ Πυρηνελαίουργεῖου τῆς ἡ Ἐλαιουργία τὴν ἐπέτυχε διὰ δανείου 2.900.000 δραχ. δεκαετοῦς διάρκειας μὲ τόκον 80%, ὅσος εἶναι καὶ ὁ τόκος ὄλων τῶν μακροπροθέσμων τοποθετήσεων. Διὰ δὲ τὸ κεφάλαιον κινήσεως, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ, πληρώνει τόκον 110%, ὅσον καὶ ἄλλαι βιομη-